

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 6C/46/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213200074
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2014:3213200074.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČ: CHE-100.023.266, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Karadžičova 8, P. O. box 205, 821 08 Bratislava, proti odporcovi: L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. R. XXX, XXX XX F. R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 422 47 268, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, Stará Baštová 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 1 388,27 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Návrh sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Miklušá trovy právneho zastúpenia vo výške 237,77 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný navrhovateľ, spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., sa návrhom podaným dňa 9.1.2013 domáhal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 388,27 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 002,30 eur od 21.5.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 2.12.2005 bol odporcovi poskytnutý úver splatný v 40 mesačných splátkach vo výške 63,37 eur. Odporca svoju povinnosť uhrádzať mesačné splátky nesplnil a neuhradil sumu 1 002,30 eur. Odporca porušil ustanovenia článku III všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere, podľa ktorých bol povinný mesačné splátky splácať v stanovenej výške podľa splátkového kalendára. Uvedené ustanovenia odporca porušil tým, že bol v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20.12.2007. Podľa článku 12 bod 12.3 všeobecných obchodných podmienok je odporca povinný zaplatiť veriteľovi okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania. Dňa 12.9.2011 uzavrel pôvodný navrhovateľ ako postupník so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ako postupcom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola navrhovateľovi postúpená splatná pohľadávka voči odporcovi zo zmluvy o úvere vo výške 1 388,27 eur s príslušenstvom a právami spojenými s pohľadávkou. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca odporcovi listom zo dňa 30.9.2011, v ktorom vyčíslil pohľadávku a vyzval odporcu na jej zaplatenie. Odporca pohľadávku neuhradil ani čiastočne. Pohľadávka ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1 388,27 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej časti úveru, zmluvnej pokuty a odkúpených poplatkov. Okrem toho je odporca povinný zaplatiť 8,5 % ročný úrok z omeškania z neuhradenej časti úveru od 21.5.2008 do zaplatenia a úrok vo

výške 0,05 % z neuhradenej časti úveru od 21.5.2008 do zaplatenia. V podaní zo 14.2.2013 pôvodný navrhovateľ doplnil, že žalovaná suma vo výške 1 388,27 eur pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 1 002,30 eur, sankčnej pokuty vo výške 319,65 eur a pokuty za omeškanie vo výške 66,32 eur.

Podaním doručeným súdu dňa 6.5.2013 oznámilo občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom vstup do konania na strane odporcu. V podaní doručenom súdu dňa 28.8.2013 vedľajší účastník okrem iného vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky navrhovateľa, pretože žaloba bola súdu doručená dňa 9.1.2013, teda po uplynutí premlčacej doby.

V podaní doručenom súdu dňa 18.2.2014 odporca uviedol, že súhlasí s vyjadrením vedľajšieho účastníka a so vznesenou námietkou premlčania. Pokiaľ ide o dohodu o uznaní dlhu, pracovník Profidebtu ho podviedol. Bližšie sa k tejto dohode vyjadri vedľajší účastník. Pokiaľ by obdržal vyjadrenie vedľajšieho účastníka, k podpisu dohody by nebolo došlo.

Vedľajší účastník v podaní doručenom súdu dňa 18.2.2014 k dohode o uznaní dlhu uviedol, že táto dohoda bola uzatvorená v čase, keď bol nárok navrhovateľa v celom rozsahu premlčaný a v čase, keď si navrhovateľ uplatnil právo na súde a vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania. Podľa vyjadrenia odporcu ho pracovník navrhovateľa kontaktoval, aby sa stretli. Počas stretnutia pracovník navrhovateľa odporcovi povedal, že ak nepodpíše túto dohodu, dôjde k exekúcii jeho majetku. Nevysvetlil mu, že uznáva premlčaný dlh a aké sú účinky tejto dohody. Uvedením nepravdivých zavádzajúcich informácií, že dohoda má zabrániť exekúcii jeho majetku, vytvoril u odporcu falošný dojem, že podpisom dohody si nezhoršuje svoje postavenie a zabraňuje tým bezprostredne hroziacej exekúcii. Navrhovateľ teda konal v rozpore s ustanovením § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, dohodu dosiahol nekalou obchodnou praktikou, využijúc jeho omyl a neskúsenosť. Navrhovateľ tiež porušil odbornú starostlivosť, ktorú možno od dodávateľa vo vzťahu k spotrebiteľovi očakávať, tým, že nedostatočne upozornil spotrebiteľa o premlčanom dlhu a vôbec ho neinformoval o jeho následkoch a o následkoch uznania dlhu. Krátka veta o upozornení na premlčanie a jeho následky bola vsunutá malým písmom do časti týkajúcej sa splácania, označenej ako „forma splatenia záväzku“, za textom, ktorý sa týka zaslania splátkového kalendára, čo je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa. Preto je uznanie dlhu neplatným právnym úkonom a nevyvoláva žiadne právne účinky, čo znamená, že žalobný návrh je naďalej premlčaný.

Podaním doručeným súdu dňa 7.3.2014 pôvodný navrhovateľ oznámil súdu, že postúpil pohľadávku voči odporcovi a žiadal o zmenu v osobe navrhovateľa. Podaním doručeným súdu dňa 22.5.2014 spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámila súdu súhlas so vstupom do konania na strane navrhovateľa. Súd uznesením z 26.5.2014 č. k. 6C/46/2013-154, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.6.2014, pripustil vstup spoločnosti Intrum Justitia Debt Finance AG do konania na strane navrhovateľa namiesto doterajšieho navrhovateľa.

V podaní doručenom súdu dňa 16.7.2014 nový navrhovateľ oznámil súdu, že k vypovedaniu zmluvy došlo dňa 20.5.2008, a to z dôvodu nedodržania zmluvných podmienok.

Na pojednávaniach dňa 2.7.2014 a dňa 1.8.2014 sa nezúčastnili navrhovateľ, odporca, ani vedľajší účastník na strane odporcu - vopred sa ospravedlnili a nežiadali o odročenie pojednávania.

Súd na pojednávaniach oboznámil písomné vyjadrenia navrhovateľa, odporcu a vedľajšieho účastníka a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spise, a to najmä: žiadosť a zmluva o poskytnutie rýchlej pôžičky z 2.12.2005, všeobecné obchodné podmienky, oznámenie Consumer Finance Holding a.s. z 30.9.2011 o postúpení pohľadávky, zmluva o postúpení pohľadávok z 12.9.2011 s výpisom postúpenej pohľadávky, špecifikácia údajov o pohľadávke, dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom zo 16.9.2013, zmluva o postúpení pohľadávok z 31.1.2014 s prílohou č. 1 (špecifikácia postúpenej pohľadávky), identifikácia postúpenej pohľadávky, prehľad obrátov číslo zmluvy 7012401.

Súd z vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav: Spoločnosť Slovenská požičovňa, a.s., a odporca uzavreli dňa 2.12.2005 zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej spoločnosť Slovenská požičovňa, a.s., poskytla odporcovi pôžičku vo výške 50 000 Sk (1 659,70 eur), ktorú sa odporca zaviazal splácať 40 pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1 909 Sk (63,37 eur). Odporca uhradil 23 splátok (poslednú dňa 7.1.2008), spolu 1 457,44 eur, potom prestal úver splácať. Odporca sa dostal

do omeškania počnúc splátkou splatnou 20.12.2007. Následne spoločnosť Slovenská požíčovňa, a.s., zmluvu s odporcom dňa 20.5.2008 vypovedala. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (ako právny nástupca spoločnosti Slovenská požíčovňa, a.s.) zmluvou o postúpení pohľadávok z 12.9.2011 previedla pohľadávku voči odporcovi na spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., a táto ju zmluvou o postúpení pohľadávok z 31.1.2014 previedla na navrhovateľa. Spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., uzavrela dňa 16.9.2013 s odporcom dohodu o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom, v ktorej bola ako záväzok uvedená pohľadávka spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., vo výške 2 485,04 eur zo zmluvy č. 2764767.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, leš, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že návrh je nedôvodný. Právny predchodca navrhovateľa (spoločnosť Slovenská požíčovňa, a.s.) a odporca uzavreli zmluvu, ktorá sa najneskôr od 1.1.2008 spravuje aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 879j, § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keďže právny predchodca navrhovateľa bol právnickou osobou, ktorá v danom právnom vzťahu pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, kým odporca konal ako spotrebiteľ. Aj keď je v zmluve uvedené, že odporca je živnostník, je to len údaj o spôsobe jeho zárobkovej činnosti, ktorý nevypovedá nič o účele uzavretia zmluvy. V zmluve nie je uvedený nespotebiteľský účel jej uzavretia (na účely podnikania, povolania alebo zamestnania), navrhovateľ takýto účel ani netvrdil a odporca je v zmluve ako zmluvná strana identifikovaný rodným číslom a číslom občianskeho preukazu (nie IČO). Na každú spotrebiteľskú zmluvu, bez ohľadu na to, či sa spravuje Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo osobitným predpisom, treba aplikovať ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, a to tak ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných predpisov (najmä zákona o ochrane spotrebiteľa).

V danom prípade išlo teda, ako bolo uvedené vyššie, o spotrebiteľskú zmluvu a tento spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom sa nemohol zmeniť ani postupným postupovaním pohľadávky, keďže s postúpením pohľadávky je spojený vstup nového veriteľa do všetkých práv a povinností pôvodného veriteľa, teda nedochádza k zmene v obsahu záväzku ani v jeho právnej kvalifikácii. Podobne ani prípadné uznanie dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy ani odloženie jeho splatnosti dohodou o splátkovom kalendári neznamená zmenu právnej kvalifikácie záväzku ako záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy. Uznanie dlhu je uznaním už existujúceho dlhu vyplývajúceho z konkrétneho právneho vzťahu, pričom tento právny vzťah zostáva zachovaný. Aj na dohodu o uznaní dlhu je teda potrebné aplikovať ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a prirodzene aj všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch.

Pokiaľ ide o dohodu o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom zo 16.9.2013, súd zistil, že ide o formulárovú dohodu, teda jej obsah (najmä tzv. „zmluvné ustanovenia“ uvedené na 2., 3. a 4. strane, ktoré majú povahu všeobecných zmluvných podmienok) odporca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. V tejto dohode nie je dlh jednoznačne určený čo do jeho dôvodu. Je v nej uvedené, že ide o pohľadávku spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. (vo všeobecných zmluvných podmienkach je uvedené, že táto spoločnosť je právnym nástupcom spoločnosti Slovenská požíčovňa, a.s.), ktorá vznikla z titulu zmluvy o poskytnutí pôžičky číslo 2764767. Toto číslo však nie je totožné s číslom, ktoré je uvedené priamo na zmluve o poskytnutí pôžičky z 2.12.2005 - tam je uvedené „číslo zmluvy: 7012401“. Číslo 2764767 sa na zmluve o poskytnutí pôžičky nikde nenachádza. Vzhľadom k tomu, že dlh, ktorý mal byť uznaný, nie je v uznaní dlhu identifikovaný nijako inak (najmä nie je uvedený dátum uzavretia zmluvy o poskytnutí pôžičky ani výška pôžičky - údaj „istina“ uvedený v uznaní dlhu neuvádza výšku poskytnutej istiny, podľa ktorej by sa dal dlh identifikovať, ale pravdepodobne výšku dlžnej sumy, ktorá má byť uznaná, čo však nemožno považovať za identifikátor dlhu), nie je z listiny o uznaní dlhu jasné, aký konkrétny dlh voči spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ňou mal byť uznaný. Z uvedeného dôvodu súd nepovažoval navrhovateľom predloženú dohodu zo 16.9.2013 za platné uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka.

Okrem toho súd nemôže opomenúť tvrdenia odporcu a vedľajšieho účastníka, ktoré navrhovateľ nerozporoval, o spôsobe uzatvorenia dohody o uznaní dlhu. K stretnutiu medzi zamestnancom pôvodného navrhovateľa (spoločnosti Profidebt Slovakia, s.r.o.) a odporcom malo dôjsť z iniciatívy zamestnanca pôvodného navrhovateľa v kaviarni, kde zamestnanec pôvodného navrhovateľa uviedol odporcovi, že ak túto dohodu nepodpíše, dôjde k exekúcii jeho majetku. Nevysvetlil odporcovi, že uznáva premlčaný dlh a aké sú účinky tejto dohody. Takéto konanie je potrebné považovať za nekalú obchodnú

praktiku - klamlivé konanie a klamlivé opomenutie v zmysle ustanovení § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1, ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Bez ohľadu na to však súd nemohol priznať dohode o uznaní dlhu právny následok podľa § 588 Občianskeho zákonníka (teda predpoklad, že dlh v čase uznania trval a nové plynutie premlčacej doby) aj preto, lebo išlo o premlčaný dlh (viď nižšie), pričom pri premlčanom dlhu platí tento právny následok len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. V danom prípade však - odhliadnuc od tvrdenia odporcu, že nebol o premlčaní informovaný ústne - vyhlásenie o vedomosti dlžníka, že „záväzok alebo jeho časť sú v zmysle právnych predpisov premlčané“ je ukryté vo všeobecných obchodných podmienkach (bod 2.2), ktoré sú veľmi rozsiahle (vzhľadom na jednoduchosť prejavu vôle uznať premlčaný dlh) - viac ako dve husto drobným písmom písané strany. Aj keď odporca každú stranu všeobecných zmluvných podmienok podpísal, nemožno predpokladať (aj vzhľadom na spôsob uzatvárania dohody o uznaní dlhu), že bol s nimi pred ich podpisom oboznámený alebo že ich podrobne preštudoval. Všeobecné zmluvné podmienky sú zákonom aprobovanou súčasťou uzatvárania zmlúv, avšak najmä v prípade spotrebiteľských zmlúv je neprípustné, aby tieto obsahovali také dojednania, ktoré podstatným spôsobom menia charakter zmluvného vzťahu (tzv. prekvapivé dojednania). Vyhlásenie spotrebiteľa, že vie o premlčaní dlhu, je pritom učebnicovým príkladom takéhoto dojednania. Je zrejmé, že práve na tomto vyhlásení stojí a padá celý obsah uznania premlčaného dlhu, preto je neprípustné, aby takto zásadné vyhlásenie bolo súčasťou rozsiahlych všeobecných zmluvných podmienok. V danom prípade teda uznanie dlhu zo 16.9.2013, aj keby bolo inak platné, nemôže mať účinok nového plynutia premlčacej doby.

Pokiaľ ide o samotný dlh odporcu voči navrhovateľovi (resp. jeho právnenému predchodcovi), medzi navrhovateľom a odporcom nebolo sporné, že k vypovedaniu zmluvy o poskytnutí pôžičky a k zosplatneniu celého dlhu došlo dňa 20.5.2008 (uviedol to samotný navrhovateľ v podaní doručenom súdu dňa 16.7.2014). Od 21.5.2008 teda plynula premlčacia doba, ktorá je v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka trojročná a uplynula 20.5.2011, teda pred podaním žaloby na súde (ako aj pred uzavretím dohody o uznaní dlhu).

Z dôvodu námietky premlčania vnesenej vedľajším účastníkom na strane odporcu, s ktorou sa vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 18.2.2014 stotožnil aj odporca, a vzhľadom k zisteniu súdu, že k premlčaniu došlo, súd návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže odporca, ktorý bol v konaní úspešný, nepožiadaval o náhradu trov konania, súd náhradu trov konania odporcovi nepriznal. Na návrh vedľajšieho účastníka na strane odporcu však súd rozhodol o náhrade jeho trov. Keďže išlo o vedľajšieho účastníka na strane odporcu, pričom odporca bol v konaní úspešný aj pričinením vedľajšieho účastníka, súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, ktoré súd považoval za účelné, a to prevzatie veci vrátane prípravy zastúpenia a prvej porady s klientom; vyjadrenie k žalobe (s námietkou premlčania) a vyjadrenie k dohode o uznaní záväzku. Tarifná odmena za každý z úkonov právnej služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je 71,37 eur a ku každému úkonu právnej služby patrí právnenému zástupcovi aj režijný paušál (2 x 7,81 eur za dva úkony vykonané v roku 2013 a 8,04 eur za úkon vykonaný v roku 2014). Celkové trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka tak sú 3 x 71,37 eur + 2 x 7,81 eur + 8,04 eur = 237,77 eur.

K námietke pôvodného navrhovateľa, že vedľajší účastník ako združenie založené na ochranu spotrebiteľov by mal byť schopný napĺňať účel svojej existencie v rámci vlastnej réžie, súd uvádza, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, ktorého podporuje (§ 93 ods. 4 O.s.p.), teda aj právo na právne zastúpenie. V danom prípade nešlo o paušálny vstup do konania bez znalosti predmetnej veci a bez uvedenia relevantných právnych či skutkových okolností. Naopak, vedľajší účastník podaním doručeným súdu dňa 6.5.2013 oznámil vstup do konania na strane odporcu, pričom za toto podanie trovy právneho zastúpenia neúčtoval, podaním doručeným súdu dňa 28.8.2013 sa relevantne a konkrétne vyjadril k veci a podaním doručeným súdu dňa 18.2.2014 sa relevantne vyjadril k dohode o uznaní dlhu, predloženej pôvodným navrhovateľom dňa 5.12.2013, preto má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, ako bolo uvedené vyššie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- odvolacím súdom má byť schválený zmier;

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.